

Ivlii Cæsaris|| Scaligeri|| Epistolæ|| &|| Orationes||

Scaliger, Julius Caesar Lugduni Batavorum, 1600

Scaliger Avgerio Ferrerio S. LXXX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70455

EPISTOLA LXXX. 255 trocorio libri tres de exemplis eloquentia, in quibus auctores Latini cum Gracis conferuntur. Habes otii nostri furta nemo enim me implicatior. Vale.

SCALIGER AVGERIO

FERRERIO S. LXXX.

vod tuis elegantissimis literis non re-¿sponderim, multas afferre caussas possum, sed omnes quidem præter meas occupationes. Nam quemadmodum iucundissimamihi fuit salutatio tua, ita nihil mihi prius esse oportet, quam vt omnibus omissis ostendam diligenter & mihi fuisse honori, & dandam esse operam, vt mutuis officiis eliciam frequentiorem. Cæterum ad hanc vsque diem nemose obtulit nobis, qui isthuciter faceret, nisi Quæstorum ministri, quorum tanta est superbia, ve præse contemtis cæteris omnibus, pæne regnet. Podius vero noster pæne prius abiit quam ac. cessit. Atque nunc etiam ita scribo, non qui habeam quidem, sed vene mihi desim, si forte quopiam meliore fato nactus suero nuntium aliquem opportunum. Scriptionis vero meæ summa in eo potissimum versatur, vt quam maximas possim gratias agam

IVLII CÆSAR. SCAL. viro de nostro sæculo bene merito Paschalio, qui ita censuerit, me augere possenumerum virorum illustrium, præsertim in Regia historia. Ac quamquam diuturns ambitione meus animus æger sibi studucritaliquid comparare, quo se humo, vi ille canit, tolleret, sæpe tamen sese respiciens ac sui compos factus faciundum putauit, vt iam partægloriæ acquiesceret: non quod vel recusem, vel parui faciam me vii beneficio tanti viri, sed satis habiturum me debere arbitror, si, quantus illi modo notus sum, tantum me ostendat posteritati. Nam quod tam gratiose atque humane petit, de me vt historiam conscribam, quin ad id adducar faciendum, tres omnino caussæ prohibuere. Acprimum quidem pudor ingenuus,& dignus vel familia nostra, vel mea institutione. deinde quod quam maximis atq. il-Iustrissimis de rebus meis vbi narrauero, tam maxime me dixerint mentiri, quicunque tantum litterarum cum tanta belli gloria in seipsis coniunctum non esse indignantur. Tertium vero illud est, quum elogio sim plicissimo transigendum illi video, qua ne maiori quidem libro comprehendi possent. Pugnaui pedes, eques, adolescens, iuuenis, miles, præfectus, certamine singulari, in obsidionibus,

EPISTOLA LXXX. sidionibus, in campo ciuili, ad ludos equirum ordinarios, in excursionibus, in exercitibus: sæpius vici, aliquando victus sum, corpore, non animo, non virtute, sed fato: sed itave ceiam aduersi casus ipsi maiori mihi fuerint honori propter egregia facinora, quam ipsis hostibus victoria, loca infinita non designabo. Familiæ nostræ merita a Taxili vique temporibus erga regnum Gallicum ad meam víque operam notifima sunt. Quod si exempla non sunt odiosa; poteritillius erga me amor eius animum eo impellere, vt fimul & Massinissam & Xenophontem componat, quorum vtriusque idea vix me vnum exprimat. Vides quam tidiculus mihi ipfi factus sim, quum vix cetesimam quamque partem delibarim. De his omnibus ita vt volet. Nam familiam meam quotusquisque doctiorum neget, si nobilitas in vetustate sita est, esse omnium nobilissimam? cuius sux in Alani splendore ac virtute aduersus Attilam primum refulsit. Si ad capita principum spectes, liberalium, magnanimorum, fortissimorum perpauce gentes cum ea sunt comparanda. Si quismalit intueri cognationes, deductos nos sciat multis ex Imperatoribus: quintus enim ego sum ab Imperatoris Ludouici Bauarı

119

t,

IVLII CÆSAR. SCAL. 258 uari filia. Si quid vero conferunt etiamadfinitates, quis ignorat Mastini Scaligert filia Beatricem, Barnabæ Ducis Mediolani vxoré, decé filias peperisse, quæ omnes maximis Europæ principibus nuptæ fuerint, vna etiam Edoardo Regis Anglia filio, quo defuncto duxerit eam vxorem Dux Andegauensium, altera vero Siciliæ Regina fuerit? Sed vt parcam historiæ, hic estille Barnabas, cuius fratri nupfit Valentina, & quam honoris caussa nomino, & qua nominata finem statuo glorix nostra. Nihil chim mihi honorificentius contingere potuit, quam vt essem sub luce Regum Franco rum, non solum tanquam ciuis adscitus ab Opt. Max. Francisco Rege divino, verum etiam particeps benignitatis atque pietatis Regis incomparabilis Henrici secundi. De meis vero vel studiis vel scripturis nihil ad Paschalium mittam. De iis moribus qua ad vegetum robur animi pertinent, etiam in hac extrema senectute, qui pane octogenarius sum, perpauca poterit, nisi graue est. Omitto frigoris, æstus, inediæ patientissimum, dies integros laboribus fregisse, nocles etiam continuasse. Hoc multis fortalle commune: illud non fortasse multis, vespere post expedita diurna negotia ad sexagin-

EPISTOLA LXXX. taversus commentum esse, deinde cœnas se, post coenam dictasse qua ad agrotorum postriduanas præscriptiones pertinerent, postea somnum cepisse, summo mane experrectum fremitu nuntiorum, qui opem meam petunt cottidianam, interrogasse, respondisse, dictasse sub prandium vsque, meridie pransum illos ipsos versus, quos vespere concepissem, ad verbum sine vlla hæsitatione scribi iussisse. Qui hac non mirabitur, fortasse ne ilsud quidem, decem & septem Æschyli versus semel modo lectos summa fide memoriter illico reddidisse. Habes quæ a Paschalio humanissime rogatus, a meipso coactus effudi, non quod digna putarem tanti viri lucubrationibus atque admiratione posteritatis, sed ne videter barbaro fastidio tam luculentum officium contemsisse. Vale. Agenni. Prid. Non:

Iulii. Anno cIo. Io. LVIII. Manu losephi.

Tuus SCALIGER, aliena manu, mea enim agerrima hoctantum subscripsi.

Notandum hanc epistolam officiosa importunitate doctisimi Augerii Ferrarii a Iulio expressam fuisse. Nam inuitisimus eam scripsit, tribus mensibus cum dimidio, ante obitum suum.

junjuo-

d-

RI

ani

13-

nt,

uo

le.

10-

ar-

8

ni-

III

0.

11

tis)e

ix m

Ce

260 IVLII CÆSAR. SCAL.

pun povindr autem á paprapa est nej presentado,

Valentinam nupfisse Iohanni Galeazio fratri

Barnaba, non enimea, sed eius mater Catharina
illi nupsit, qui erat patruelis eius.

IVLIVS CÆSAR SCALIGER CAROLO SEVINO SVO, S. LXXXI.

v M animaduertissem haud ita vrgen tabellarium, atq. speraueram, admoui manus epigrammatis meis, vt & hinc compertum haberes, nihil mihi antiquins esse side; tum quod verebar, ne si quid mihi humanitus accidisset, dilaberentur in plagiariorum manus, si quid esset boni, quod tuto vindicari posset, aut si quid pœnitendum offenderetur, desideraret meam limam, tuumque iudicium, cuius mihi nunc est copia. proinde ne committas vt temere nimis edenda festinarim, cum id egiconfulto, vti emendata arbitratu tuo legerentur. Ex millibus fere duobus aut amplius lecta sunt, veinam bona fide, id in ipsiscurauimus vti Rallus vir doctus mentiretur, aut mutaret iudicium, qui epigramma vllum cultum negarat. Secundo loco, versum numerosum librari etiam seuerissima aure